

Autor: **kukulin**

Datum: 02-03-06 20:42

to Mr. Navratil: sir, cas mame vymerenej pane, drív jste sedel a psal svou fysics, dnes ste rozcilenej a uplne ve vleku Srnky – Zephira. To je uz zavislost na nich, oni si uprdnou a vy to prohrabujete, sranec na vec, delete si to svý...

Odpověď z 02.03.2006 :

Milý pane Kukuline, díky, díky za to co říkáte (je dobré vědět co si lidé o mě myslí „po straně“). I ta rada Vaše je upřímná a byla by i dobrá kdyby víte, já moc šancí a neděje už nemám (jsem důchodce a slábnou mi síly a mozek pracuje méně) k tomu, aby si fyzikové odborníci mou práci důkladně nastudovali. Už jsem za posledních 5 let získal hodně indikačních informací ze společenství fyziků, že podle nich vím, že oni mou práci nikdy nestudovali ani v začátcích (v osmdesátých letech) Nikdo. ! Pouze několik málo fyziků nakouklo do mých ručně psaných dopisů na katedry fyziky (Bičákova skupina kosmologů a relativistů). Nakoukli do mlhavých jednoduchých výpočtů-ukázek na podporu nápadu, bohužel rychle, zběžně a letmo a odložili jí jako věc naivní, mírně k smíchu. Protože byla –a je dodnes– předvedena nedokonale. Odborníkovi se nechtělo pokračovat ve četní, nastudování mé práce z jednoduchého důvodu : znamenalo by to, že by sám musel něco počítat, sám ověřovat a sám dotvořit, investovat do nejisté cizí myšlenky svůj čas ... to každý odmítl. (Poznávání pravdy přírody je jedna věc a ego lidí druhá).

Poté co se má hypotéza objevila na internetu v r.1999 se jí začalo mnoho „obyčejných fyziků“ posmívat, nejen pro křečovitý jazyk podání, špatnou srozumitelnost, pro neprofesionální jednoduchou matematiku, ale i pro její šílenost. Nepochopili jí. V osmdesátých letech dokud posměchu bylo málo, (pouze úšklebky nad mou naivitou) šance k nastudování mé práce byla vyšší. Bohužel v té době jsem své dílo měl ještě v „zatemněném“ stavu a nepřehledné. Po r. 2000 však posměch narůstal, těch co to vůbec nečetli, jen se účastnili debatního populárního povídání a narostl velmi silně. Takovýto „bulvární šum“ dokáže v libovolné i fyzikální společnosti ovlivnit a zničit cokoli. Nyní, kdy už je moje práce ucelenější, stylisticky mírně lepší, logicky srozumitelnější, už nikoho nezajímá.... především pro onu pomluvu. To je psychologický efekt, který má obrovskou sílu. Zadruhé : Podstatné je i to, že nikoho nenadchla ani vlastní myšlenka, nápad, reálnost mé vize. ! ? ! ?

(vize stavby hmoty lokálním vlnobalíčkováním veličin délka a čas vřícího časoprostoru samotného na Planckových škálách pomocí mechanismů, vlnových funkcí, které je nutno navrhnout a objevit a zdůvodnit). Jinak by se do tohoto směru fyzici už pustili sami bez použití mých poznámek. Vždyť už se pustili do teorie strun, což není nic jiného než vize předcházející-předbíhající realitu a poznatky o přírodě...a moje vize není o nic míň nemožná. Ale když si všimnete z historie jak fyzika kráčela, tak už se mnohokrát stalo, že někdo vyslovil zajímavou vizi a nikoho nezajímala do doby dokud ... dokud nenastaly nové okolnosti. Pak si na takový zapadlý nápad honem všichni vzpomněli. V české společnosti už převládl vůči mé osobě posměch a je větší než k té samotné hypotéze... a dokonce pozorují, že už se hypotéza začíná ujímat, bohužel já ne, já jsem její brzdou, neb pošpinění se maže desítky let. (to vidíte i v televizi : když veřejnost poplve Grosse, nebo Soudka, nebo Stehlíka, nebo Čermáka, Kalvodu, Roitovou a jiné, sám si je vybavte, co byli vypískánivždy je s nimi konec a rehabilitace je na desítky let).

Proto by bylo lepší s ní odejít na „anglický trh“. Před presentací mé práce ve světě by bylo dobré ji ještě vylepšit a na to já už nemám hlavu, už jsem na svém intelektuálním stropě...víc ze sebe nevymáčknu. Potřeboval bych sponzorské peníze a zadat za mzdu odborníkům vypracování několika kapitol hypotézy do stavu hodného světové debaty. A přeložit to do angličtiny. Pak se moje věc pohne kupředu. V Čechách už je bariéra posměchu a tím pádem nikdo ani já práci nevylepší, není ochota. Nejvíce k tíži hypotézy bylo a je, že sám nejsem vystudovaný fyzik (neovládám vysokou matematiku) a své vize buduji sám a sám bez pomoci amatérským způsobem. Dnes krůčky pokroku ve fyzice se dějí v kolektivech, jedinec už nemá šanci.

Proto pane Kukuline mi dnes nezbyvá jiná perspektiva než chodit na dvě pro mě ještě nezakázaná (

jinde mi přístup nepovolili) debatní fóra a hádat se tam (aspoň s někým) a ... a být tam nadále pro smích.

02.03.2006